

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci navrhovateľky: **Mgr. L. M.**, zastúpená *D. M.*, proti odporkyňi: **Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu**, za účasti: **1/ D. M.**, **2/ M. M.**, obaja zastúpení *M. M.*, účastníkom 1/, **3/ K. M.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne č. V-11533/07 zo dňa 8. augusta 2007, o odvolaní navrhovateľky a účastníkov 1/ - 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5 Sp 56/2007-18 zo dňa 25. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5 Sp 56/2007-18 zo dňa 25. marca 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 5 Sp 56/2007-18 zo dňa 25. marca 2009 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. V-11533/07 zo dňa 8. augusta 2007, odporkyňi nepriznal náhradu trov konania. Navrhovateľku zaviazal zaplatiť Krajskému súdu v Bratislave súdny poplatok v sume 33 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka (*L. M.*) uzavrela s účastníkmi súdneho konania 1/, 2/ a 3/ (*D. M.*, *M. M.* a *K. M.*) zmluvu o zriadení vecného bremena dňa 20. apríla 2007. Navrhovateľka je vlastníčkou

nehnutelnosti – stavby (súp. č. X.), postavenej na parc. č. X. v kat. úz. B. - N. M. Podľa obsahu zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 20. apríla 2007, vecné bremeno malo obmedzovať navrhovateľku ako vlastníčku stavby na parc. č. X. tak, že táto bola povinná strpieť, a/ aby D. M. prechádzal cez stavbu v jej vlastníctve (t.j. cez budovu označenú súp. č. X., postavenú na parc. č. X.) na stavbu označenú rovnakým súpisným číslom X., ale nachádzajúcu sa na inej parc. č. X., b/ aby M. M. prechádzal cez stavbu vo vlastníctve navrhovateľky na ďalšiu parc. č. X., c/ aby K. M. prechádzala cez stavbu vo vlastníctve navrhovateľky na parc. č. X. (ktorá nie je vo vlastníctve K. M.). Vecné bremeno teda bolo spojené s osobou navrhovateľky (nie s vlastníctvom stavby s popisným číslom X. na parc. č. X.). Prechod bol zakreslený na nákrese, ktorý bol súčasťou zmluvy zo dňa 20. apríla 2007.

Krajský súd poukázal na to, že D., M. a K. M. vzniklo by na základe zmluvy zo dňa 20. apríla 2007 (čl. II, bod 2) právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Práva zodpovedajúce vecnému bremenu patrili by tak určitým osobám, neboli by spojené s vlastníctvom určitých nehnuteľností (tých nehnuteľností, na ktoré sa malo prechádzať cez zriadený prechod). V čl. II bod 3 zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 20. apríla 2007 sa však súčasne uvádza (cit.): „Vecné bremená týchto práv zriadené touto zmluvou zaniknú vo vzťahu k jednotlivým oprávneným tým, že jednotliví oprávnení prestanú byť vlastníckmi nehnuteľností špecifikovaných v čl. I, ods. 2 písm. a/, b/ a c/ tejto zmluvy.“ (v čl. I ods. 2, písm. a/, b/ a c/ sú uvedené tie nehnuteľnosti, ku ktorým sa malo prechádzať cez stavbu na parc. č. X. vo vlastníctve navrhovateľky). Táto veta (uvedená v čl. II bod 3 zmluvy zo dňa 20. apríla 2007) tak spôsobuje, že nie je jasné, či práva zodpovedajúce vecnému bremenu majú byť spojené s vlastníctvom nehnuteľností, ku ktorým (na ktoré) sa má prechádzať cez prechod alebo či tieto práva majú patriť určitým osobám. Ak by práva zodpovedajúce vecnému bremenu boli spojené s vlastníctvom nehnuteľností, ku ktorým sa malo prechádzať cez prechod, prešli by tieto práva na ďalších vlastníkov týchto nehnuteľností. Ak by práva zodpovedajúce vecnému bremenu patrili len určitým fyzickým osobám (D., M. a K. M.), zanikli by najneskôr ich smrťou. Tieto práva by neprešli na ich dedičov (resp. ich právnych nástupcov).

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka a účastníci 1/-3/ a žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie odporkyne. Poukázali na to, že ustanovenie čl. II bod. 3. podkladovej zmluvy o zriadení vecného bremena v danej súvislosti viazalo existenciu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu na právnu situáciu, za ktorej budú oprávnení z vecného bremena zároveň vlastníckmi nehnuteľností, vstup na ktoré mal byť realizáciou práva zodpovedajúceho vecným bremenám umožnený.

Podľa čl. II. bod 3. podkladovej zmluvy o zriadení vecného bremena sú práva zodpovedajúce vecnému bremenu patriace určitým osobám pri súčasnom splnení podmienky, že tieto oprávnené osoby budú, čo aj každá samostatne, vlastníckmi

nehnutelností, na ktoré má byť prechádzané, čiže vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam budú mať vlastnícky vzťah tak, ako to bolo v čase uzavretia zmluvy o zriadení vecného bremena.

Podľa názoru odvolateľov takéto vymedzenie je nie len určité, zrozumiteľné, ale aj neodporujúce zákonu, pretože práve takéto formulácia vystihuje právny záujem oprávnených na zriadení vecného bremena podľa podkladovej zmluvy.

Odporkyňa uviedla, že považuje rozhodnutie krajského súdu za vecne správne. Z obsahu predmetnej zmluvy je povaha práv zodpovedajúcich vecnému bremenu neurčitá, čo spôsobuje neplatnosť takéhoto právneho úkonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. apríla 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis odporkyne, zistil, že odporkyňa rozhodnutím č. V- 11533/07 zo dňa 8. augusta 2007 zamietla v súlade s ustanovením § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len Katastrálny zákon) návrh na vklad práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do katastra nehnuteľností zo zmluvy o zriadení vecného bremena.

Správa katastra vo vkladovom konaní skúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, 10b) ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu (§ 31 ods. 1 katastrálneho zákona).

Podľa § 151n Občianskeho zákonníka vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

V predmetnej veci išlo o návrh na vykonanie vkladu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do katastra nehnuteľností zo zmluvy o zriadení vecného bremena uzavretej medzi L. M., ako povinnou z vecného bremena a D. M., M. M., a K. M., ako oprávnenými z vecného bremena.

Podľa čl. II bod 3 zmluvy o zriadení vecného bremena (§ 151n a nasl. Občiansky zákonník) zo dňa 20. apríla 2007 vecné bremená práv zriadených touto zmluvou zaniknú vo vzťahu k jednotlivým oprávneným tým, že jednotliví oprávnení prestanú byť vlastníkami nehnuteľností špecifikovaných v čl. I ods.2 písm. a/, b/ a c/ tejto zmluvy.

Vecné bremeno formulované účastníkmi konania v čl. II bod 3 predmetnej zmluvy má na strane oprávnených vecnoprávny charakter, čo znamená, že právo vyplývajúce z vecného bremena je nerozlučne spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti.

Odvolaací súd zhodne s názorom odporkyne ako i krajského súdu udáva, že subjektom oprávnenia (oprávneným z vecného bremena) v prípade zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 20. apríla 2007 je osoba vlastnícky naviazaná k nehnuteľnosti, v prospech ktorej má pôsobiť oprávnenie vyplývajúce z vecného bremena. Účastníčka K. M. nie je vlastníčka pozemku parc. č. X., zastavané plochy a nádvoria, 1339m², zapísaného na LV č. X, k.ú. N. M.

Nebola teda splnená podmienka stanovená zákonom pre povolenie vkladu v súlade s ustanovením § 31 ods. 3 Katastrálneho zákona.

Námietky odvolateľov považoval odvolací súd za právne irelevantné, ktoré nemohli zmeniť rozhodnutie súdu a odporkyne.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5 Sp 56/2007-18 zo dňa 25.marca 20099 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď navrhovateľka a účastníci konania neboli v konaní úspešní a odporkyňa zo zákona nemá nárok na ich náhradu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. apríla 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová